

KORE SAVAŞI VE SAVAŞA KATILAN AMASYALI ŞEHİT VE GAZİLER

Selim ÖZCAN*

Öz

Kore Savaşı, II. Dünya savaşı sonrası dönemde, soğuk savaşın sıcak mücadeleye dönüştüğü ilk çatışma alanıdır. Türkiye’de savaşta, uluslararası barışı korumaya yönelik katkı sağlamak amacıyla çok uluslu askeri gücün içerisinde yer aldı. Türkiye’nin hemen her şehriden olduğu gibi Amasya’dan da savaşa katılan askerler oldu. Bu çalışmayla, Amasya merkezde hayatta olan gazilerin, yaşadıkları referans alınarak yaşananlardan sonuçlar çıkarıp geleceğin yorumlanabilmesine katkı sağlamak amaçlandı. Nitel araştırma yönteminin, olgu bilimi yaklaşımından yararlanılarak, sözlü tarih çalışması şeklinde gazilerle mülakat yapılarak, anlatmaları kayıt altına alındı. Gazilerin bire bir yaşadıkları ve şahit oldukları düşüncelerine yer verilerek, Amasya Gaziler Derneği ile Askerlik şubesinden alınan verilerden de faydalanılarak kategoriler oluşturularak tablolarla bulgular elde edildi. Sonuçta Türkiye’nin “NATO’ya” girişine katkı sağlandığı gibi Türk Mehmetçığı, Kore’de bu günde Türk Milletine karşı duyulan sevgi ve saygının temellerini atmış oldu.

Anahtar Kelimeler: Kore, şehit, gazi, Amasya, Türk tugayı .

THE KOREAN WAR AND THE MARTYRS AND VETERANS FROM AMASYA

Abstract

In the post-World War II period, the Korean war was the first field of conflict in which the cold war turned into a struggle. Turkey took part in the multinational military force to contribute towards protecting international peace in the war. As well as from almost every city in Turkey, there were the soldiers who participated in the war from Amasya. With this study, it was aimed to contribute to the interpretation of the future by taking the reference of the experiences of the veterans who live in the center of Amasya. Using the phenomenological approach of qualitative research method, interviewing with veterans in the form of oral history study, conversations were recorded. By giving place to the ideas that the veterans lived and witnessed, using the data obtained from Amasya Veterans' Association and Military Service Branch findings were obtained with tables by creating categories. After all, as to contribute to Turkey's entry into NATO, Turkish Mehmetcik laid the foundations for the love and respect for the Turkish nation in Korea today.

Keywords: Korean, martyr, veteran, Amasya, Turkish brigade.

1. GİRİŞ

Kore, Doğu Asya'da güneye doğru uzanan Çin ve Sovyetler Birliğiyle karadan, Japonya ile denizden komşu jeostratejik ve jeopolitik bakımdan önemli bir yarımadadır (Genel Kurmay, 1975:3). Tarih boyunca yarımada, Uzakdoğu'da S.S.C.B, Çin ve Japonya gibi üç hükümler gücün ortak çıkarlarının kesiştiği ve her birinin sahip olmak istediği bir coğrafya oldu (Sunalp, 1954:8). Aynı zamanda emperyalist hesapları olan ABD ve S.S.C.B asıl amaçlarının Kore olmayıp, bütün Asya kıtası olmasından dolayı yarımada karşı karşıya geldiler (Öke, 1990: 18).

XIX. yüzyılın sonlarına doğru Çin ile Japonya mücadelesine sahne olan Kore (Armaoğlu, 1991: 92; Genel Kurmay, 1975: 11-13), 1895 yılında Japon işgali

altına girdi. Japonya, 1904-1905'te S.S.C.B ile yaptığı savaşı kazanarak, Kore üzerindeki egemenliğini ilan etti (Armaoğlu, 1991: 94; Öke, 1990: 20). 1910 yılından itibaren de Kore'yi ilhak ederek 1945 yılına kadar yarımada'yı hâkimiyeti altında bulundurdu (Genel Kurmay, 1975: 15; Öke, 1990: 20; Yazıcı, 1963:7).

4-11 Şubat 1945'teki Yalta konferansında, Japonların Kore'den çıkarılması görevi ABD ve S.S.C.B' ne verildi (Doğan, 2004: 9; Güven, 2007: 90). Mayıs 1945'te ise ABD ile S.S.C.B arasında imzalanan bir antlaşma ile II. Dünya savaşı sonrası Kore'nin ABD, S.S.C.B, İngiltere ve Çin'in ortak veraset altına girmesi kararlaştırıldı (Haytoğlu, 2002: 77).

II. Dünya savaşını sona erdiren I. Atom Bombasının, 6 Ağustos 1945'de Hiroşima'ya atılmasıyla, Japonya'ya savaş açmak için hazır bekleyen S.S.C.B, 8 Ağustos'ta savaş ilan ederek Mançurya'yı işgale başladı (Armaoğlu, 1991: 406; Işık, 2009: 8; Uçarol, 1995:612). Bu gelişme üzerine Japonların teslim olmasıyla Kore, Japon hâkimiyetinden kurtuldu. Fakat Kore bağımsızlığına kavuşamadı. Aksine bölünmesine sebep olacak yeni bir ideolojik mücadeleye sahne oldu.

S.S.C.B, 12 Ağustos'ta ikinci bir hamle ile Kuzey Kore'ye girerek süratle güneye 38'inci Paralele doğru ilerlemeye başladı (Armaoğlu, 1991: 454). ABD'de, 8 Eylül'de Güney Kore'den giriş yaparak Japon birliklerini teslim almaya yöneldi. Havadan da Güney Kore'ye asker indirerek kuzeye doğru ilerledi (Orga, 1958: 46). Böylece olmayan 38'inci Paralel; aynı dil, kültür ve soya mensup insanların iki ülke haline gelmesine sebep oldu. Kore toprakları 38'inci Paralel çizgisiyle ikiye ayrıldı (Armaoğlu, 1991:454; Işık, 2009: 8). Paralelin kuzeyi S. S. C. B'nin, güneyi ABD askeri harekât alanı olarak kabul edildi (Haytoğlu, 2002: 78). Aynı zamanda resmen olmasa bile siyasi görüş farklılıkları ve destekleyen ülke farklılıkları sebebi ile Kore yarımadası; komünist ve liberal olarak da ikiye ayrıldı (Elmas, 2004: 11).

II. Dünya savaşı sonrası ABD ile S.S.C.B meselenin çözümüne yönelik diplomatik girişimleri, çözümden çok meselenin daha da derinleşmesine sebep oldu. Sonuçta ABD konuyu S.S.C.B' nin karşı olmasına rağmen Eylül 1847'de BM taşıdı. Burada yapılan görüşmeler sonucunda "Kore'de geçici bir hükümet kurularak seçimlere gidilmesine, yabancı askerlerin Kore'den çekilmesine, BM'de oluşturulacak geçici bir komisyonun Kore'ye gönderilmesine" karar verdi (Yazıcı, 1963: 9). BM genel kurulunda 14 Kasım 1947'de kabul edilen karara göre kurulan geçici komisyon Ocak 1948'de Seul'e gelerek çalışmalara başladı. Ancak S.S.C.B, BM'in kararına uymayı reddederek geçici komisyonun Kuzey Kore topraklarına girmesine müsaade etmedi.

Geçici komisyon, Güney Kore'ye giderek 10 Mayıs 1948'de yapılan serbest seçimlere nezaret etti. Seçimler sonrasında Güney Kore millet meclisi, anayasasını hazırlayıp kabul etti. 17 Temmuz 1948'de Güney Kore Cumhuriyeti ilan edildi. 5 Ağustos'ta cumhurbaşkanlığına Syngman Rhee seçildi (Genel Kurmay, 1975: 23-24). 6 Ağustos'ta Güney Kore hükümetinin resmen kurulduğu BM geçici komisyonuna bildirildi. 15 Ağustos 1948'de bağımsızlığını ilan etti ve o gün Güney Kore'nin "Bağımsızlık Bayramı" oldu (Yazıcı, 1963: 9). Bu gelişme üzerine kuzeyde bir hükümet kurulması için çalışmalara başlandı. 9 Eylül 1948'de 1948 'de Kuzey Kore Halk Cumhuriyeti hükümeti kuruldu. Başkanlığına da Kim-Il Sung getirildi (Armaoğlu, 1991: 454).

Her iki hükümette kendilerini meşru hükümet saydığından, meşruiyetleri nin onayı için BM başvurular. Fakat iki başvuruda onaylanmadı (Işık, 2009: 10). Böylece ABD güneyde Demokratik Kore Cumhuriyeti, S.S.C.B' de kuzeyde Komünist Kore Cumhuriyeti (Genel Kurmay, 1975: 20) adları ile kendilerine bağlı hükümetleri kurdurdular.

S.S.C.B, 31 Aralık 1948'de Kuzey Kore'den kuvvetlerini çektiğini ilan edip (Haytoğlu, 2002: 79), ABD'nin de kuvvetlerini güney Kore'den çekmesini istedi

(Öke, 1990: 25). ABD’de Güney Kore ordusunun yetiştirilmesi için askeri danışmanlardan oluşan 500 kişilik bir uzman grup dışındaki gücünü 29 Haziran 1949’a kadar tamamen geri çekti (Genel Kurmay, 1975: 23-24). Fakat kurdurdukları kukla hükümetler üzerindeki desteklerini sürdürdüler. Kore yarımadası üzerindeki farklı hükümetlerin temsil ettiği iki devlet arasında 38’inci paralel sınır kabul edildi (Esen, 1990: 12; Sander, 2000: 247). ABD ve S.S.C.B kendi taraftarı olan hükümetlerle de antlaşmalar yaparak bölgedeki nüfuzlarını güçlendirmeye çalıştılar. Bu iki gücün birbirlerini takiplerinin sonunda çıkacak olan Kore savaşı, bu iki devletin temsil ettiği iki farklı ideolojinin birbirlerini sınamak için giriştiği savaşında adı olacaktır.

Nitekim 25 Haziran 1950 tarihinde Kuzey Kore’nin Güney Kore’ye saldırmasıyla başlayan Kore savaşı, Güney Kore’nin BM başvurusuyla uluslararası bir boyut kazandı. BM Güney Kore’nin yardım talebine olumlu cevap vermesiyle aralarında Türkiye’nin de bulunduğu 16 ülke askeri birlik, 6 ülke ise tıbbi yardım araçlarıyla katılımda bulundu.

Türkiye dönemin uluslararası siyasi dengelerinin etkisiyle barışı sağlamak üzere bir tugay gücündeki ilk kabileyi 25 Eylül 1950 tarihinde Kore’ye gönderdi. Düşmanla ilk çarpışmasını 27 Kasım 1950’de yapan tugay savaşın sona erdiği 27 Temmuz 1953 tarihine kadar savaş azim ve iradesini koruyarak savaşın her safha sında tüm görevlerini en iyi şekilde büyük bir özveri içerisinde yerine getirdi.

Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan sonra yurt dışına ilk defa asker gönderdiği Kore savaşı, II. Dünya savaşı sonrasında yeniden kurulan dünya siyasal sisteminin yapılanması ve Türkiye’nin bu sistem içerisindeki yerini almasında belirleyici etkenlerden birisi olmuş ve Türkiye’nin NATO’ya kabul edilmesi sonucunu doğurmuştur (Gündüz, 2003: 47-53).

Türkiye'nin değişik köy ve kasabalarından askerliklerini yapmak için gittikleri birliklerinden sebebini anlayamadıkları bir savaşın neferleri olarak ve kıtalar ötesine giderek kendilerini bir savaşın içerisinde buldular (Mehmetefendioğlu,2011:190). Kimisi gönüllü, kimisi kura ile giden ve bu gün sayıları gittikçe azalan Kore gazileri o günleri hatırlarken sıra dışı değerlendirmelerle bu durumu ifade etmekte(Lüyer, 2008: 48).

Bu çalışmayla, Türkiye'nin her ilinden olduğu gibi Amasya'dan da Kore' ye giden isimsiz sessiz tanıkların sesini duyurmak, yaşadıklarını ölümsüzleştirmek, ülkemiz ve milletimizin dünya barışı için yaptığı fedakârlıkları unutulmaz hale getirerek gençlerimizin mili kültür ve bilincini yükselmek amaçlanmaktadır.

Savaş sonrasında çoğu doğduğu büyüdüğü topraklara gazi olarak dönüp, 1005 sayılı kanunla "Gazi" unvanını aldılar. Köy, mahalle ve kasabaların dan gönderilirken olduğu gibi kahraman olarak karşılanıp, "Koreli" olarak anıldılar. Hatta bazıları soyadlarını "Koreli" olarak değiştirdi.

Amasya'daki Kore gazileri ile görüşmeler yapmak ve bunları gerek fotoğraf gerekse video kayıt ortamında belgelemek düşüncesiyle, gazilerin iletişim bilgilerine Amasya Muharip Gaziler Derneği şubesi den ulaştık. Ardından gazileri daha yakından tanımak ve hayat şartlarını yakinen görerek, hangi durumda olduklarını gözlemek amacıyla ikamet ettikleri adreslerine ekibimizle birlikte gittik.

Yaptığımız görüşmelerde öncelikle çalışmamızın amacından bahsederek, gazileri ve yakınlarını bilgilendirdik. Böylece unutulmadıklarını hisseden ve çalışmanın sonucunda ortaya çıkacak ürün ile daima hatırlanacaklarını takdir eden gaziler duydukları memnuniyeti ve heyecanı ifade edip, yaşadıkları tecrübelerin gençlerimizin milli kültür ve bilinçlerinin artmasına katkı sağlamsı temennisinde

bulundular. Bizde her birine ayrı ayrı sağlıklı ve sıhhatli ömür dileklerinde bulunduk.

2. Savaşın Başlaması ve Türkiye'nin Savaşa Katılması

Kore anlaşmazlığının barışla çözümlenmemesi üzerine 25 Haziran 1950 sabahı Kuzey Kore askerlerinin Güney Kore ile sınır olan 38'inci paralel boyunca saldırıya geçmeleri ile sıcak savaş başlamış oldu (Gürkan, 1953:6; Orga, 1958: 49; Yılmaz,1993: 53). Aynı gün Güney Kore Cumhurbaşkanı Syngman Rhee ve Dışişleri Bakanı Limb Byung-Jik Kore'nin bu illegal saldırı karşısında Birleşmiş Milletler Kore Komisyonu başkanından ateşkes önlemlerinin alınmasını istediler. Öğleden sonra ise Güney Kore'nin durumunu BM genel Sekreteri Trygve Lie'ye resmen rapor ettiler (Haytoğlu, 2002: 80).

Seul 'deki ABD Büyükelçisi de saldırıyı, ABD makamlarına bildirmesiyle Dışişleri Bakanlığı yaptığı toplantı sonrasında konunun BM'ye götürülmesi kararını alarak durumu ABD Başkanına iletti. Başkanın olur kararıyla da, BM Genel Sekreteri Trygve Lie'ye bildirildi (Öke, 1990: 28).

ABD hükümeti de, BM genel Sekreterine müracaat ederek, düşmanca harekâta müdahale edilmesini ve bölgede, Uluslararası barışın kurulmasına destek verilmesi için acilen toplanılmasını istedi (Gönlübol ve Ülman, 1989:228; Yazıcı, 1963: 23). Bu çağrıya kulak veren Güvenlik Konseyi 'de aynı gün 25 Haziran 1950 toplandı. Çin'in BM'e alınmaması, S.S.C.B' nin de boykot etmesiyle münasebetiyle veto etme hakkı ortadan kalktı (Doğan, 2004: 13). BM raporunun okunması sonrası (Yazıcı, 1963: 24) Kuzey Kore kuvvetlerinin Güney Kore'ye saldırmasının barışı ihlal olduğu belirtilerek, Kuzey Kore'nin derhal saldırıyı durdurması ve kuvvetlerini 38'inci paralelin gerisine çekmesini talep eden kararı aldı (Gönlübol ve Ülman, 1989: 228; Sander, 2000: 249).

Diğer yandan Güney Kore Meclis Başkanı, ABD Başkanı Truman'dan ve Kongreden yardım talebinde bulundu. Bu sırada saldırgan Kuzey Kore kuvvetleri başkent Seul' e yaklaşmaları üzerine Güney Kore Hükümeti Seul 'den Taegu' ya taşındı (Yazıcı, 1963: 24). 29 Haziran 1950'de Seul işgal edildi (Işık, 2009: 17).

ABD Başkanı Truman, Güney Kore'nin yardım talebine üzerine, Japonya'da bulunan General Mac Arthur'dan malzeme yardımı yapılması talimatını verdiği gibi ABD deniz ve kara kuvvetlerinin de harekete geçmelerini istedi (Orga, 1958: 49; Öke, 1990: 31; Sander, 2000: 249; Yücel, 2005: 21). Aynı zamanda ABD, BM Güvenlik Konseyi'ne yeni bir karar taslağı daha sunarak silahlı saldırıya son verecek şekilde Güney Kore Cumhuriyeti'ne yardım götürülmesi için üye devletlere tavsiyede bulunulmasını istedi (Öke, 1990: 33). ABD'nin isteğı üzerine 27 Haziran 1950'de, BM Güvenlik Konseyi Kuzey Kore'ye karşı zorlama tedbirlerinin uygulanmasına karar verdi. Güvenlik Konseyinin o güne kadar zorlama tedbirleri aldığı tek hadisede Kore olayı oldu (Doğan, 2004: 14). Ayrıca Güvenlik Konseyi, 27 Hazirandaki toplantıda 1 ret, 2 çekimser oya karşı 7 olumlu oyla, (Yugoslavya ret, Mısır, Hindistan çekimser, ABD, Ekvador, Milletçi Çin, Fransa, İngiltere, Norveç, Küba olumlu) Kuzey Kore'yi saldırgan olarak niteleyen kararı aldı. Birleşmiş Milletlere üye ülkelerin hepsini Güney Kore'ye yardıma davet etti (Alper ve Arap, 2014: 76; Genelkurmay, 1975: 50; Haytoğlu, 2002: 81; Yücel, 2005: 21).

BM Güvenlik Konseyi 28 Haziran 1950'deki toplantısında hür milletler tarihinde çok önemli bir dönüm noktası olan, 25-27 Haziran tarihindeki kararları üye devletlere bildirerek, Güney Kore'ye ne kadar ve nasıl yardımda bulunacaklarını bildirmelerini isteyen bir çağrı yaptı (Genelkurmay, 1975: 50). Çağrıya, BM üyesi olan 56 devletten, S.S.C.B, Polonya ve Çekoslovakya dışında 53'ü olumlu cevap verdi (Denizli, 1994: 41; Doğan, 2004: 13; Haytoğlu, 2002: 81; Sipahi, 2007: 34). Bunlardan 16 devlet asker göndererek, 5 devlet para ve sağlık yardımı yaparak

(Haytoğlu, 2002: 81), 40'dan fazla devlette değişik yardımlarda bulmak üzere olumlu cevap gönderdi (Genelkurmay,1975: 52; Haytoğlu, 2002: 81).

Türkiye'de ise BM Genel Sekreterinin, Dışışleri bakanlığına telgrafla bildirdiği bu yardım talebi, 30 Haziranda hükümet tarafından meclise getirildi. Mecliste Dışışleri Bakanı Fuat Köprülü, BM Güvenlik Konseyi'nin kararlarının desteklediğini ve Genel Sekreterin telgrafına cevaben Türkiye Cumhuriyeti'nin Birleşmiş Milletler üyesi olarak anlaşmalar gereğince yüklediği sorumlulukları yerine getirmeye hazır olduğunun belirtildiğini ifade etti (TBMM Tutanak Dergisi, 1950: 311-312).

18 Temmuz 1950'de Yalova'da Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın başkanlığında Başbakan Adnan Menderes, Başbakan Yardımcısı Samet Ağaoğlu, Dışışleri Bakanı Fuat Köprülü, Milli Savunma Bakanı Refik Şevket İnce, Genelkurmay Başkanı Nuri Yamut, Hava Kuvvetleri Komutanı Korgeneral Muzaffer Gökşenin, Deniz Kuvvetleri Komutanı Tümamiral Sadık Altıncan, Genelkurmay Harekât Dairesi Başkanı Tümgeneral Yusuf Engeli 'nin katıldığı toplantı da, Kore'ye yapılacak yardım konusu görüşüldü ve askeri birlik gönderilmesine karar verildi (Işık, 2009: 30).

Kore savaşının başlamasından tam bir ay sonrada, 25 Temmuz 1950' akşamı yine Cumhurbaşkanı Bayar'ın başkanlığında TBMM Başkanı, Genel Kurmay Başkanı ve Bakanlar Kurulunun hazır bulunduğu toplantıda BM Genel Sekreterinin yardım talebine karşılık verilecek cevap görüşüldü. 4500 mevcutlu silahlı bir savaş birliğinin Birleşmiş Milletlerin emrine verilmesi kararı alındı (Deral, 1950: 16; Öke, 1990: 67-68; Toker, 1991: 80; Yazıcı, 1963: 33). Bu kararla Türkiye, ABD'den sonra BM Genel Sekreterliğinin yardım çağrısına karşılık veren ilk ülke olmuştur (Denizli, 1994: 62; Genel Kurmay, 1989: 1; Işık, 2009: 31).

Kore savaşına bir tugay Türk askerinin TBMM'nden karar alınmadan gönderilmesi, ülke içindeki muhalifler ve meclisteki muhalefet partileri tarafından sert şekilde eleştirildi. Dışarıda ise özellikle ABD'nde olumlu tepkiler alındı (Haytoğlu, 2002: 83). Meclisteki eleştiriler kararın alınışına, yani meclisten geçmeden hükümetin karar vermesine yapıldı. Bunun üzerine Başbakan Adnan Menderes muhalefetin eleştirilerine cevap vermek için düzenlediği basın toplantısında hükümet kararı, BM Güvenlik Konseyinin çağrısı üzerine alındığını ve Kore'ye asker göndermenin savaşa gitmek olmadığını, bundan dolayı da meclise danışmaya gerek bulunmadığını belirtti (Aydemir, 1968: 304). Fakat muhalefet kararın meclisten geçirilmeden alınmasına karşı gensoru verdiyse de, yapılan oylama sonrasında ise gensorular ret edildi (TBMM Tutanak Dergisi, 1950: 13, 4-6, 17, 136-137).

Türk hükümeti ilk önce Kore'ye bir piyade alayı ve bir topçu taburundan oluşan 4500 kişilik bir birliğin gönderilmesine karar verdi. Fakat sonradan bu birlik yerine Amerikalı uzmanların da katılımıyla, Genel Kurmay Başkanlığınca tugay seviyesinde bir birliğin gönderilmesi kararlaştırıldı. Adına da "Kore Türk Silahlı Kuvvetleri" (Dora, 1960: 7) ve "1. Türk Tugayı" denildi. Genel Kurmay Başkanlığı, 3 Ağustos 1950 tarihli emirle, tugayın 1929 doğumlulardan ve gönüllülük esasına göre oluşturulmasını istedi. Gönüllü gitmek isteyenlerin sayısının fazla olması üzerine gidecekler kura ile belirlendi ve kazananlar ise sağlık kontrolünden geçirildi (Dora, 1960: 9). Tugay teşkilatlanmasının 20 Ağustos 1950 tarihine kadar tamamlanması istendi.

Tugayın teşkilatlanma ve ikmal yeri olarak Ankara ve Etimesgut garnizonları seçilip, personel, silah, araç, gereç ve donanımlar buraya gönderildi. Tugay için hazırlanan 241. Piyade Alayı, 8 Ağustos 1950'de 31 subay, 10 astsubay ve 494 er mevcudu ile esas garnizonu olan Ayaş'tan, Ankara'ya gelerek geçici olarak Sarıkışla'ya yerleştirildi (Genel Kurmay, 1975: 68). Daha sonra hazırlıklarını

tamamlamak üzere Etimesgut'a intikal ettirildi. Tugayın kuruluşunda yer alan 2. Zırhlı Topçu Taburu da eğitim amacıyla Etimesgut'tan Polatlı'ya gönderildi (Yazıcı, 1963: 63). Türk Tugayı'nın komutanlığına, Tuğgeneral Tahsin Yazıcı (Yazıcı, 1963: 68), kurmay başkanlığına Yarbay Selahattin Tokay (Öke, 1990: 83), 241. Piyade alay komutanlığına Albay Celal Dora (Dora, 1960: 9; Yazıcı, 1963: 63-64) atandı. Birliklerin eğitimine de önem verilerek özel eğitim gerektiren bazı sınıflar meslek eğitimi görmeleri için 25 Ağustos 1950 tarihinde sınıf okullarına gönderildiler (Denizli, 1994: 65). Bu birlikler eğitimlerini tamamlayarak 14 Eylülde tekrar Etimesgut'a döndüler.

Tugayın bütün silâh, araç ve gereçleriyle 25 Eylül 1950'ye kadar İskenderun'a taşınması planlandığından, 15 Eylül 1950'de eşya ve araç treni İskenderun'a hareket ettirildi. 18 Eylül'de de Başbakan Adnan Menderes, Milli Savunma Bakanı Refik Şevket İnce ve Genelkurmay Başkanı Orgeneral Nuri Yamut, Etimesgut'ta Tugayı teftiş edip, sağlık ve başarı dileklerinde bulundular (Dora, 1960: 21; Yazıcı, 1963: 60-76).

Türk Tugayı'nın Kore'ye sevki İskenderun'dan gemilerle yapılacağından, birlikler 19 -20 Eylül 1950 tarihlerinde Etimesgut'tan trenle intikal ettiler. 1. Türk Tugayı 259 subay, 18 askeri memur, 4 sivil memur, 395 astsubay 4414 er olmak üzere toplam mevcut 5090 kişiden oluşmaktaydı. Tugayla birlikte beş kişilik bir Amerikan irtibat grubu da bulunmaktaydı (Dora, 1960: 7; Genel Kurmay, 1975: 72; Öke, 1990: 86; Yazıcı, 1963: 80).

İskenderun'a ulaşan birlikler büyük coşkuyla karşılanarak, 39. Tümen Komutanlığınca hazırlanan, şehrin 18 km. güneydoğusundaki, Atik yaylası ordugâhlarına yerleştirildiler. 23 Eylül 1950 günü Kurban bayramının ilk günü olduğundan bayram namazı ordugâhta tugayca toplu olarak kılındı (Dora, 1960: 23). Aynı günün akşamı İskenderun Belediyesi tarafından Tugay şerefine büyük bir ziyafet verildi ve gece de şenlikler yapıldı (Genel Kurmay, 1975: 72; Öke,

1990: 86). 24 Eylül günü artçı birliklerinin de gelmesiyle, bütün Tugayın İskenderun'a intikalini sağlamış oldu (Yazıcı, 1963: 80).

Türk Tugayı'nın İskenderun'dan Kore'ye sevki için Birleşmiş Milletler adına ABD tarafından 5 gemi tahsis edildi. Bu gemilerden 3'ü bireysel eşyalar ile subay ve askerlere, 2'si yük gemisi olarak motorlu vasıta ile top ve ağırlıklara ayrıldı (Genel Kurmay, 1975: 73; Yazıcı, 1963: 82).

25 Eylül 1950 tarihi Türk birliklerinin İskenderun limanından Kore'ye intikal edecekleri ilk gün olmasından birlikler ordugâhtan limana geldiler. Harekât öncesi Cumhurbaşkanı Celal Bayar'da, askerlerimizi yolcu etmek için İskenderun'a gelmişti. Bölgenin askerî ve mülkî amirleri, memurları, belediye başkanı ve şehrin ileri gelenleri ile halkın katıldığı uğurlama töreni yapıldı. Törenin ardından, MC Rea adlı Amerikan gemisine bindirilen ilk kabile aynı gün, General W. Haan gemisine bindirilen ikinci kabile 26 Eylül, Private Johnson gemisine binen üçüncü kabile ise 29 Eylül 1950 tarihinde İskenderun'dan ayrıldı. Üç personel gemisi ile toplam; 272 subay, 4811'i astsubay ve er olmak üzere 5083 kişi Kore'ye uğurlandı(Genel Kurmay,1975: 73-74; Yazıcı, 1963: 85). Person el gemilerinden sonra ilk eşya, malzeme ve araç gemisi 30 Eylül 1950'de, ikincisi 2 Ekim 1950'de İskenderun limanından hareket etti (Genel Kurmay, 1975: 74).

Türk Tugayı'nı, eşya, araç ve gereçleriyle birlikte Kore'ye götüren beş gemi Süveyş Kanalı-Kızıldeniz-Mendep Boğazı-Seylan adasının merkezi Colombo – Singapur, Filipinler ve Formosa adası deniz yolunu izleyerek ve aralarındaki seyir ve mesafe sıralarını koruyarak, Kore'nin güney doğusunda bulunan Pusan limanına ulaştılar (Öke, 1990: 87; Yazıcı, 1963: 96-97). 21 gün süren yolculuk sonrasında, ilk kabile 18 Ekimde, ikinci kabile 19 Ekim, üçüncü kafilde 20 Ekim 1950'de Pusan' da Kore topraklarına ayakbastı (Genel Kurmay, 1975: 76-77; Yazıcı, 1963:100; Yılmaz, 1993: 56).

Türk birlikleri limana çıktıktan sonra hazır bekleyen kamyonlarla tren istasyonuna sevk edildiler. Buradan trenlerle Pusan'ın 85 km. kuzey batısındaki Taegu şehrine gönderildiler (Denizli, 1994: 75). Kışlasına yerleştirilen tugay birlikleri, eğitim faaliyetlerini sürdürdüğü gibi Taegu ile Teejon arasındaki bölgenin çetelerden temizlenmesi ve yol ile köprülerin güvenlik lerinin sağlanması ile görevlendirildi (Doğan, 2004: 32; Orga, 1958: 54; Yılmaz, 1993: 56).

1. Kore Tugayı, 20 gün Taegu 'da kaldıktan sonra 7 Kasım 1950 günü gelen bir emirle, 8.Amerikan Ordu Komutanlığına bağlandığı bildirildi. Her askeri birliğin bir kod adı olduğundan, Türk Tugayı'na da "North Star - Kutup Yıldızı" adı verildi. Tugay aynı gün Seul' ün 46 km kuzey batısındaki, Munson bölgesinin emniyetini sağlamak ve bu bölgedeki Kuzey Koreli gerillaları imha etmek üzere 25. Amerikan Tümen Komutanlığı emrine gireceği tebliğ edildi (Genel Kurmay, 1975: 80; Yazıcı, 1963: 126). 10 Kasım günü yeni görev bölgesine gitmek için harekete geçen tugay, ilk kayıplarında bu intikali esnasında verdi (Yazıcı, 1963: 126).

Türk Tugayı 15 Kasımdan itibaren görevlendirildiği sorumluluk bölgesindeki çetelere karşı verdiği mücadeleyi başarıyla tamamlayarak, 25. Amerikan tümeninin geri bölgesini emniyete alarak tümenin, Sunchon bölgesinde toplanmasını sağladı (Denizli, 1994: 81; EDOK, 2001: 29; Güven, 2007: 160). Bu sırada 9'uncu Amerika Kolordusu, 8. ordunun yapacağı genel taarruza hazırlanmaktaydı. Bunun üzerine tugayın, bu kolordusunun ihtiyatı olmak üzere Kunuri'ye hareket etmesi istendi. Böylece Türk Tugayı, ilk muharebe görev yeri olan ve büyük bir direniş gösterdiği, Kunuri Bölgesi'ndeki cepheye gitmek için ilk emri almış oldu. Tugay, 20 Kasım sabahı Kunuri bölgesine hareket etti. 23 Kasım 1950'de motorlu birlikler, 24-25-26 Kasım'da yaya birlikler Kunuri'ye ulaştı (Genel Kurmay, 1975: 84-85). 26 Kasım akşamı tugayın tamamı Kunuri bölgesinde toplanarak, 9. Amerikan kolordusunun ihtiyat görevini üstlendi.

Çin ordusunun aynı gün sınırı geçerek başlattığı taarruz BM kuvvetlerini zor durumda bıraktığı gibi kuşatılmaları tehlikesini de ortaya çıkardı (Genel Kurmay, 1989: 16). Bu gelişme üzerine 9. Kolordu komutanı, Tümgeneral John Coulter, düşmanı durdurma görevini ihtiyattaki Türk Tugayı'na verdi. Tugay düşman tarafından kuşatılan Tokchon şehrini, Kunuri-Tokchon yoluyla hareket ederek işgal edecekti (Genel Kurmay, 1975: 86; Yazıcı, 1963: 148). 27 Kasım 1950'de Kuniri'den görev bölgesine hareket eden (Genel Kurmay, 1989: 8) tugay, Korilyon dağına aşarak Tokchon ovasına indiğinde, 9. Kolordudan gelen emirle Tokchon'a gidilmeyerek, geriye Wavon'a dönülmesi haberini aldı (Öke, 1990: 90). Tugay komutanı Tahsin Yazıcı'da sorumluluğu üzerine alarak, Wavon'a geri dönülmesi emrini verdi. 26 Kasımdan itibaren hareket halinde olan tugay, 27 Kasım'da gece yarısı Wavon'a dönebildi.

Çin ordusunun 28 Kasım sabahı Wavon'a taarruz etmesiyle, yüzyıllardan sonra Türk askeri Çinlilerle ilk defa karşı karşıya geldi. Türk Tugayı dost veya düşmanın ayrıt edilemediği bu savaşta, sarp ve kapalı coğrafya ile soğuk hava şartları altında, dost birlikler den yardım almaksızın kendinden on misli fazla sayıdaki düşmana karşı yaptığı mücadeleyi süngü muharebeleriyle kazanıp, düşmanın ileri harekâtını bir gün geciktirdi (Genel Kurmay, 1975:112). BM kuvvetleri adına Kore'de son derece talihsiz geçen bu günün yegâne zaferi, Türk süngüsü tarafından kazanılan bu zafer oldu.

Türk askerinin gösterdiği bu insanüstü savunma, Çin ordusunun tamamen dağılması için yeteli olmadığından, akşamüzeri geri çekilip, yeni savunma oluşturma zorunluluğu ortaya çıktı. Bunun üzerine tugay birliklerinin, 6 km geride bulunan Simnin-ni Köyü'ne çekilmesine, karargâhında 9 km gerideki Kaechon'a kurulmasına karar verildi.

Türk birliklerinin çekilme harekâtını fark eden düşman kuvvetleri onları takibe başladı. Tugayın 1. ve 2. Taburları da Sinnim-ni Köyü'nün güneydoğu ve

kuzeybatısındaki sırtlarda mevzilenmişlerdi. 28-29 Kasım gece yarısı, Çin kuvvetleri birden Sinnim-ni Köyü'ne taarruza başladılar (Dora, 1960: 124; Yılmaz, 1993: 57). Birlikleri kuşatarak çember içerisine aldılar. Mevzileri başarı ile savunan Türk birlikleri, düşmanı süngü hücumu ile püskürtüp, Kaechon yönünde hızla çekilmeye başladılar. Bu gece tugayın Kore'de yaşadığı en uğursuz gece olarak devamlı hatırlandı (Güven, 2007: 171). 29 Kasım öğleden sonrada tugay büyük bölümüyle Kaechon'a çekilerek toplandı. Tugay komutanı Tahsin Yazıcı direnme ve savunma kararı alarak, bozulan birlikleri mümkün olduğu kadar düzene sokarak yeni bir direnme oluşturmaya çalışıp, birlikleri yeniden savunmaya geçirdi (Öke, 1990: 95).

Türk Tugayı, 28-29 Kasım 1950'de Wavon, Simnin-ni ve Kaechon muharebeleri ile düşmanı iki gün zorlayarak, Amerikan 9. Kolordusu ve 8. Ordularına çekilme leri için üç günlük çok değerli bir zaman kazandırarak üstlendiği görevi başarı ile yerine getirmiş oldu (Genel Kurmay,1975:131; Öke, 1990: 99; Yılmaz, 1993: 58).

Kaechon bölgesine çekilen Türk birliklerine düşman kuvvetleri yeniden baskı kurması üzerine, Tugay komutanı tekrar kuşatılmamak için acele olarak Kunuri bölgesine çekilme emri verdi (Elmas, 2004: 66). Fakat birliklerin Kunuri Boğazından geçmesi gerekiyordu. Boğazın dar ve düşman kuvvetlerinin kontrolünde olması harekâtı zorlaştırıyordu. Buna rağmen tugay, Amerikan uçakları, tümen tankları ile topçu bataryasının düşmanı baskı altına alması üzerine 29-30 Kasım geçesi Amerikan piyade taburu ve tankları ile birlikte Kunuri Boğazını geçerek çekilmişlerdir (Yılmaz, 1993: 58). 30 Kasım 1950'de, 9. Amerikan Kolordusu Komutanı Tümgeneral Coulter, Türk Tugayının savunmasıyla, üç tümenin kurtulmasını sağladığını ifade etmiştir (Haytoğlu, 2002: 93).

Kunuri bölgesinin tugay için uygun olmamasından, bütün birliklerin bir an önce Pyongyang'a çekilmesi emri verildi. Fakat birlikler çekilme harekâtını gerçekleştirmeleri için daha kısa ve emniyetli olan ve iki gündür de düşmanın

kontrolünde bulunan, Sunchan Boğazından geçmeleri gerekiyordu (Yazıcı, 1963: 195-196). Boğaz yolunu açmak için 2. Amerikan Tümenin kuzeyden ve İngiliz Tugayı'nın güneyden yaptıkları taarruzun sonuç vermemesi üzerine, Türk Tugayı boğaza yaptığı taarruzla, 3 gün 3 gece sürdürdüğü savaş sonucunda, süngü ve dipçik ile Sunchan Boğaz yolunu açmayı başardı (Denizli, 1994:108; Elmas, 2004: 68). Boğazın kontrol altına alınmasıyla, Amerikan ve İngiliz birliklerinin geçişleri sağlandığı gibi 1 Aralık 1950 sabahından itibaren Türk birlikleri de, Pyongyang'a toplanmaya başladı (Denizli, 1994:108).

BM cephesinin tam ortadan yarılması ve Güney Kore Kolordusunun dağılarak geri çekilmesi üzerine, Amerikan 8. Ordusu'nun sağ kanadı tamamen boşaldı. Çin Orduları, bu boşluktan hızlıca güneye yönelerek, 8. Orduyu arkasından çevirip imha edebilirdi. Bu gelişme üzerine Türk Tugayı'na, 9. Kolordu'nun, dolayısıyla 8.Ordu'nun yan ve gerisini koruma görevi verildi (Işık, 2009: 80).

Türk Tugayı, 25 Kasım akşamı başlayıp, 1 Aralık 1950 gününe kadar geçeli gündüzlü devam eden; Wawon, Simnim-ni, Kaechon, Kunuri Boğazı ve Sunchan Boğazı gibi 5 mücadeleyi kapsayan ve Kore Savaşının en çetin mücadeleleri olan Kunuri Muharebelerini gerçekleştirmiş. Bu mücadelelerle Çin taarruzu durdurulmuş, 9. Kolordu'nun kuşatılmasına, 2. Tümen'in imha edilmesi engellenmiştir. 8. Ordu'ya çekilmesi için gereken 3 altın gün ve yeterli alan kazandırılarak geri çekilmesini sağlanmıştır. Dolayısıyla Kore Savaşının bütün muharebelerine kıyasla askerî tarih ve dünya kamuoyunda en fazla bilinen ve hatırlanan mücadelesi, Türk Tugayı'nın "Kunuri Muharebesi" olmuştur (Öke, 1990: 100-10; 1 Yazıcı, 1963: 201). Zaferi kazanan tugayın kayıpları da, çok büyük olmuştur. Resmi kayıtlara göre tugayın zayıtı şöyledir. İnsan olarak mevcudun %15'i, ağır silah ve araçların %70'i, insan kaybının 218'i şehit, 94'ü kayıp, 455'i yaralı olmak üzere toplam 767 olduğu anlaşılmıştır (Denizli, 1994:109 Genel Kurmay, 1975:137-138; Yazıcı, 1963:199).

Türk Tugayı'nın Kunuri zaferi, Türkiye'de de olumlu etki yarattı. İç siyasette muhalefetin iktidara yönelik çıkışlarında yumuşama oluştu. Başbakan Menderes gönderdiği bir mesajla tugayı kutladı. Takiben Genelkurmay Başkanı ve diğer mülki ve askeri erkân da Tugay'a şükranlarını iletiler (Denizli, 1994:110-111). Başkomutan General Mac Arthur'da kuvvetlerimizi tebrik ederek, "Türklerin kahramanca çarpışmaları BM kuvvetlerinin salimen yeni bir savunma hattına çekilmelerini mümkün kılmıştır." diyerek harekât açısından Türklerin başarısını teslim etti (Toker, 1991:101). Türk Tugayı'nın Çin kuvvetleri karşısında gösterdiği bu büyük direniş, Aralık başından itibaren tüm dünyada büyük yankı buldu. Savaş tarihine "Kunuri Savaşı" ve tugayın muharebelerde gösterdiği başarı da "Kunuri Zaferi" diye geçti (Toker, 1991:100; Yazıcı, 1963:216).

Pyongyang'a gelen Türk Tugayı burada eksikliklerini tamamlayarak, yeniden teşkilatlanma hazırlıkları yapmaya başladı. Fakat 25 Kasım'da başlayan Çin ordularının taarruzu da olanca şiddetiyle devam ettiğinden, Tugayın buradan tahliye edilmesi zarureti ortaya çıktı. Bunun üzerine tugay önce Kasong'a, ardından Sosari kasabasına intikal ettirildi (Denizli, 1994: 118; Genel Kurmay, 1975: 136; Orga, 1958: 59; Öke, 1990:100).

Çin orduları da, Pyongyang'a girmiş, Seul' e doğru taarruzlarını sürdürmekteydi. Hedef Kumpo Yarımadasıydı. Fakat yarımadayı savunacak Amerikan Birliği olmadığından, 10 Aralık 1950'de Türk Tugayı'na yarımadayı savunma görevi verildi. Tugay tek başına yarımadayı savunarak ve düşmanın yarımadadan geçerek, BM Ordusu'nun batı kanadını kuşatmasına mani olacaktı (Genel Kurmay, 1975: 141). Aldığı emir üzerine Kumpo Yarımadası'nda mevzilenen tugaya karşı, herhangi bir taarruz olmadı.

23 Ocak 1951'de tugaya, verilen yeni emir ile 25 Ocaktan itibaren, 1'inci Kolordu cephesindeki Kumyangjang-ni Kasabası ile bu kasabanın güney ve güneybatısındaki tepelere keşif taarruzu yapması istendi (Denizli, 1994: 122-

123; Yazıcı, 1963: 259). Bölgede stratejik öneme haiz yerler; 185 ve 156 rakımlı tepeler ile Kumyangjang-ni Kasabası olduğundan, tugay 25 Ocak sabahı bu stratejik bölgeler istikametinde taarruza geçerek çok üstün olan düşmana karşı üç gün sürdürdüğü çok çetin mücadeleler sonrasında düşmanı mağlup ederek, üstlendiği görevini başarı ile yerine getirdi. BM için de hayati öneme sahip bir bölgeyi ele geçirmiş oldu (Genel Kurmay, 1975: 199-206).

Türk Tugayı 25-27 Ocak 1951’de yapılan muharebelerde; 1 astsubay, 11 er toplam 12 şehit, 1 subay, 1 astsubay ve 29 er olmak üzere de 31 yaralı kayıp vermiştir (Denizli, 1994:129-130; Genel Kurmay, 212; Öke, 1994:126). Gösterdiği büyük başarı ile de Kore’de ikinci kez savaşın akış yönünü değiştirmiş ve Kore’den ayrılmayı düşünen BM Ordusu’na, Çinlilerin yenilebilir olduğunu göstermiştir. Türk askeri, Çinlileri en iyi savundukları mevzilerinden 10 km geriye sürmeyi başarmıştır. Bu hat BM Ordusu’nun savaşın sonuna kadar çekildiği en son hat olmuştur (EDOK, 2001: 52, Güven, 2007:187). Zaferden dolayı Amerikan Kongresi, ABD tarihinde ilk olarak tugay düzeyinde Türk Birliğine Mümtaz Birlik Nişanı vermiştir (Yazıcı, 1963: 274). Muharebede üstün hizmeti görülenlere de ayrıca madalya verilmiş, Güney Kore Cumhurbaşkanı Syngman Rhee Türk Tugayı’na minnettarlık ifadesi olarak “Kore Cumhurbaşkanlığı Birlik Nişanı” vermiştir (Genel Kurmay, 1975:216; Öke, 1994: 127).

BM Ordusu da, 25-27 Ocak 1951 tarihlerinde gerçekleştirdiği yıpratıcı taarruzlar ile Türk Tugayı sayesinde başarılı olmuş ve taarruzlarını daha da genişleterek düşmanı bütün cephe boyunca kuzeye atmak için harekete geçmişti. Tüm cephelerde kuzeye doğru taarruz başlayınca, Türk Tugayı da 28 Ocakta hareket hazırlığına yönelerek, 30 Ocakta taarruza geçti ve 11 Şubat 1951’de Han Nehri’ne geldi. Bu arada BM Ordusu da, kuzeye doğru taarruzlarına devam ederek, 15 Şubat’ta, onlarda Han nehrine ulaştı. Bu muharebelerde Türk Tugay, 22 şehit ile 117 yaralı verdi (Güven, 2007:187). Bu arada 18 Mart 1951 ’de BM

Kuvvetleri Seul' ü ikinci kez ele geçirdi (Haytoğlu, 2002: 98). Nihayet BM Ordusu 27 Mart 1951'de, 38'inci paralel hattına ulaştı. Türk Tugayı da ihtiyata alındı (EDOK, 2001: 84, Güven, 2007:191).

Tugay, dūřmanın savunduğu Han nehrini geçmek için 6 Nisan'da başlattığı harekâtını, 11 Nisanda 25. Tümen ile birlikte geçerek tamamladı. Akabinde taarruz muharebeleri yaparak 22 Nisan'a kadar sürdürdüğü harekât sonrasında ulaştığı hatta savunma tertibatına geçti (Yılmaz, 1993: 58). Aynı gün karşılaştığı 25 kişilik dūřman birliğinden ele geçirilen esirlerden, 22/23 Nisan gecesi, Çin Ordusu'nun baskın yapılacağı öğrenildi. Böylece BM Ordusu bir kez daha Türkler sayesinde baskına uğramaktan kurtarıldı (Denizli, 1994:144-145).

Çin ordusunun 22 Nisan'da başlattığı bahar taarruzu, BM Ordusu tarafından Seul önlerinde durduruldu. Türk Tugayı bu taarruz esnasında 22-23 Nisan muharebelerinde; 5 subay, 3 astsubay ve 58 er şehit ve 35 yaralı ile 105 esir kayıp verdi (Güven, 2007:195; Öke, 1990: 133-135; Yılmaz, 1993: 59). Çin bu taarruzlarla kesin sonucu almak istemiş ve BM Ordusuna kayıplar verdirmiş, fakat kendi kuvvetleri de önemli kayıplara uğradığından, taarruzlarını durdurarak, 1 Mayıs 1951'de geri çekilmeye başlamıştır.

1-12 Mayıs tarihlerin de, BM Ordusu kuzey yönünde hareket başlatıp, Çin ordusunu barışa zorlamayı amaçladı. Dūřman ise 13 Mayıs'tan itibaren Seul' ü almak için taarruz başlattı. BM kuvvetleri de şehri savunmaya geçti. Taegyeonni bölgesinde mevzilenen Türk Tugayı da, 17 Mayıs'tan itibaren çevre savunma ve keşif üssü oluşturmaya çalışırken kendisini yeni bir muharebenin içerisinde buldu. 18 Mayıs gecesi bir kısım dūřman, tugayın mevzilerine girmeyi başardıysa da, bomba, dipçik ve süngü ile geri püskürtüldü. Dolayısıyla dūřmanın Seul' ü ele geçirme dūřüncesi, Türk Tugayı'nın geçit vermeyen savunma mevzileri sayesinde akamete uğradı. Bu muharebelerde

Türk Tugayı'nın 2 subay 9 er şehit ve 4 subay, 2 astsubay ve 18 er yaralı zayıtı oldu (Güven, 2007:198) .

Çin ordusu ve gerillalarının 21 Mayıs'a kadar devam eden ortak hareketine, aynı gün BM ordusu karşı taarruz başlattı ve 24 Mayıs 1951'de Çin kuvvetlerini yenilgiye uğratarak 38'inci paraleli üçüncü kez aştı. 21-25 Mayıs tarihlerinde 5 gün süren mücadelelerin sonunda Türk Tugayı geçici olarak ihtiyata alındı. 6 Haziran 1951'e kadar ihtiyatta kalan Türk Tugayı ileri harekâta geçerek, 20 Haziran 1951'de Seul' ün 15 km kuzey doğusundaki Neogong-ni bölgesine ulaştı ve 17 Temmuz 1951'e kadar burada ihtiyatta kaldı. Çin kuvvetleri de, BM ve Güney Kore kuvvetlerinin gerçekleştirdikleri saldırılar sonrasında, 38'inci paralelin kuzeyine çekilmek zorunda kaldılar (Yazıcı, 1963: 43).

Kuzey Kore Ordusu'nun 25 Haziran 1950'de, 38'inci paraleli baskınla geçerek başlattığı Kore Savaşı, bir yıldır devam ediyordu. Sanki savaş başladığı noktaya geri gelmişti. Her iki taraf da zaman zaman başarılar kazanmış olmalarına rağmen, ağır zayıtlar vermişlerdi. Artık her iki tarafın da taarruz gücü ve azmi kalmamış ve savunmaya geçerek mevzilerini güçlendiriyorlardı.

Bu gelişmeler üzerine Çin ve BM kuvvetleri arasında Rusya'nın arabulucu olmasıyla, 23 Haziran 1951 ateşkes görüşmeleri konusunda her iki tarafta hazır görünmüştür. Çin ve Kuzey Kore savaş öncesi duruma dönülmesini istemiş, Güney Kore buna karşı çıkmıştır. BM, Çin ve Kuzey Kore'nin masaya oturmak için ön şart olarak Kore'den bütün yabancı güçlerin çekilmesini istemesine sıcak bakmamıştır (Öke, 1990: 137). Buna rağmen 10 Temmuz 1951'de Seul'un kuzeybatısındaki Kaesong Kasabası yakınındaki Panmunjom'da ateşkes görüşmeleri başlamış ateşkesin tespiti, esirlerin değiştirilmesi konularının tartışmaları çok uzun sürmüştür (Yazıcı, 1963: 45). Ateşkesin sağlanmasında taraflar anlaşamamış ve görüşmeler durmuştur (Öke, 1990: 137).

Bir yıldır süren Kore Savaşında bu gelişmeler yaşanırken, Türkiye'nin savaşa katılmasındaki amacı olan NATO'ya girme konusunda da olumlu gelişmeler oldu. NATO'nun güneydoğu kanadının güçlendirilmesi ile Ortadoğu ve Akdeniz güvenliği için yapılan birçok toplantıdan sonra, ABD Akdeniz Filosu komutanı Amiral Carrey ve Hava Bakanı Finletter'in Türkiye'yi ziyaret ettiler. Ziyaret sonrasında 15 Mayıs 1951'de Türkiye'nin NATO'ya tam üye olarak alınması resmen teklif edildi. 16-20 Eylül 1951 tarihlerinde Ottawa'da yapılan toplantının özel oturumunda ise Türkiye'nin NATO'ya üye olarak çağrılmasına oybirliği ile karar verildi. NATO Bakanlar Konseyi 21 Eylül 1951 de yayınladığı bildiri ile Türkiye'yi NATO'ya davet etmeye karar verdiğini açıkladı. 22 Ekim 1951'de NATO Konseyi Londra'da imzaladığı protokol ile de Türkiye'nin NATO'ya katılmasını kabul etti (Uçarol 1995:730). TBMM'nin 19 Şubat 1952'de NATO'ya katılma kararı almasının ardından (Armaoğlu, 1991: 520; Uçarol 1995:731), 20 Şubat 1952 de Lizbon'da yapılan, imza töreni ile Türkiye NATO'ya girdi. Böylece Türkiye, üç yıl süren bir çabadan sonra, NATO'ya tam eşit haklarla resmen üye olarak katıldı.

Genelkurmay Başkanlığı, Kore Türk Tugayı'nın her yıl değiştirilmesini kararlaştırmıştı. Dolayısıyla görev süresini tamamlayan 1. Türk Tugayı, kademeli olarak 2 Temmuz 1951 tarihinden itibaren görevini, 2. Türk Tugayı'na devretmeye başladı. Üç katile halinde değiştirilen 1. Türk Tugayı, 18 Kasım 1951'de, Kore savaşlarının en ağır yükünü taşıyan ve şehit, yaralı, esir olmak üzere 1953 kişi zayıat vererek yurda dönerken, aynı gün 2. Türk Tugayı görevi devralmıştır (EDOK, 2001: 64; Işık, 2009: 92; Yazıcı, 1963: 350).

Komutanlığına, General Namık Argüç'ün getirildiği, 2. Türk Tugayı'nın mevcudu 228 subay, 9 askeri memur, 276 astsubay, 2 uzman çavuş, 209 çavuş 846 onbaşı, 3325 er olmak üzere toplam 4895 kişi idi (Genel Kurmay, 1975:328). 2. Tugayın görevi teslim almasından, Kore'den ayrılmasına kadar geçen sürede, savaş mevzi

harpleri şeklinde meydana gelmiş ve karşılıklı büyük saldırılar olmamıştır. Mart ayında yapılan muharebelerde ve keşif kolları arasındaki çatışmalarda, 121 subay ve er, 463 yaralı zayıat verilmiştir (Haytoğlu, 2002: 101).

2. Türk Tugayı, 17 Kasım-20 Aralık 1951 tarihleri arasında savunma mevzilerini ve tahkimatlarını güçlendirme, eğitim faaliyetlerini sürdürmüş, 20 Aralık 1951 ile 23 Şubat 1952'de Chunchon'un 15 km kuzey batısındaki Sindangni'de ihtiyatta kalmış, 24 Şubat'tan itibaren cephede görevlendirilmiştir. 31 Ekim 1952'ye kadar bu mevzide 8 ay kalmış (Yılmaz, 1993: 59) ve görev süresi boyunca büyük bir savaşa girmemiştir.

2. Türk Tugayı da, 1. Türk Tugayının kazandığı şöhreti ve "Bir Numara- Number One" unvanını sürdürdü. O da "North Star- Kutup Yıldızı" ismi ile görevini en iyi şekilde yaparak tüm dünyanın takdirini kazandı.

Kore'de Türk adını teslim alan 3. Türk Tugayı, Kurmay Albay Sırrı Acar komutasında 20 Ağustos 1952'de Worun-ni Bölgesinde ihtiyatta göreve başladı. 31 Ekim 1952'ye kadar, bölgesindeki savunma mevzilerinin tahkimatının tamamlanması ve eğitim işleri ile meşgul oldu (Denizli, 1994:194). 1 Mayıs'a kadar mevziide kalan 3. Türk Tugayı, aynı gün Çin Ordusu'nun taarruzu üzerine keşif kolları ile Muharebe İleri Karakol birliklerini harekete geçirmiş ve 3 Mayıs'ta altı Muharebe İleri Karakol mevziini teslim almıştır (Genel Kurmay, 1975:346). Yine 3 Mayıs 1953'te 25. Amerikan Tümenin emrindeki, Deniz Piyade Tümeni'nin 7. Alayını değiştirdi (Yılmaz, 1993: 60). 11 km'lik cephesi olan bu İleri Karakol Mevzileri, esas Muharebe İleri Karakolu kategorisine alınmış ve savaş sonuna kadar elde bulundurulması emredilmiş (EDOK, 2001: 84-85) ve III. Türk Tugayı da bu cepheyi savunmakla görevlendirilmiştir (Öke, 1990:161).

Amerikalılar, Muharebe İleri Karakol Hattı'ndaki isimsiz tepelere II. Dünya Savaşından esinlenerek; "Doğu Berlin, Batı Berlin, Büyük Vegas, Küçük Vegas,

Eva, Elko, Karsan” isimleri ni vermişlerdi. Türk Tugayı’nın yeni muharebe hattının bir buçuk kilometre önünde, Amerikalıların değişik isimlerle adlandırdıkları bu tepeler bulunmaktaydı (Öke, 1990: 163). Tugay, 15 Mayıs 1953’e kadar düşmanın Karsan, Elko, Wegas, Doğu ve Batı Berlin ileri karakollarını teslim almıştı. Ardından düşmanın yoğun gece taarruzlarına maruz kaldıysa da, bu taarruzlar birliklerimiz tarafından başarılı bir şekilde geri püskürtülmüştür (Yılmaz, 1993: 60).

Düşman 28 Mayıs 1953’te asıl harekâtı Türk Tugayı Bölgesi’nde olmak üzere büyük bir taarruza girişti. Muharebeler 28-29 Mayıs 1953 gecesi daha çok Küçük ve Büyük Vegas arasında meydana geldi. Büyük Vegas dokuz kez el değiştirdiyse de, düşmana teslim edilmedi. Bu savaşa 8.Ordu Komutanlığı tarafından “Kanlı Vegas Savaşı” adı verildi (Haytoğlu, 2002: 102). 28–29 Mayıs 1953’de Vegas Muharebelerinde Türk Tugayı’na, gösterdiği başarılı taarruz ve savunmalardan dolayı, yurda döndükten sonra Amerika tarafından Liyakat Nişanı (Legion Merit) verildi (Denizli, 1994:167). Türk Tugayı bu muharebelerde 2 subay, 3 astsubay, 146 er şehit ile 8 subay, 231 er yaralı ve 2 er de kayıp vermiştir (Genel Kurmay, 1975:385; Yılmaz, 1993: 60). Bu saldırıda taarruz gücünü yitiren düşman 38 inci paralel hattının güneyine geçememiş ve ateşkesi imzalamaktan başka çaresi kalmamıştır. Vegas muharebesi de, Kore Savaşı’nın son muharebesi olmuştur. Türk Askeri savaşın ve Kore’nin kaderini yeniden, değiştirmiş ve savaşı sona erdirmiştir (Güven, 2007: 208).

3. Türk Tugayı bu muharebelere sonra 31 Mayıs 1953’te ihtiyata alınmış ve Seul’ ün kuzeyindeki Uljongbu şehrinin kuzeyinde bulunan, Northstar kampına yerleşip, Türkiye’ye dönme hazırlıklarına başlamıştır.21Temmuz-10Ağustos 1953 tarihleri arasında Türkiye’ye dönmüştür (Denizli, 1994: 167; Orga, 1958: 70).

Türkiye’den, 6-31 Temmuz 1953 tarihleri arasında Pusan’a gelen 4. Türk Tugayı, 3. Tugayın yerleştirildiği Northstar kampına intikal ederek eğitim faaliyetlerine

başlamış ve 2 Ekim 1953'e kadar, iki ay süren eğitimden sonra 25. Tümen'in 14. Alayından cephenin sorumluluğunu alarak, beş ay bu cephede kalmıştır. Cephedeki sorumluluğunu 18 Mart gecesi, 32. Alay'a devredip, Bayonet kampına intikal ederek buraya yerleşmiştir (Orga, 1958: 71). 4. Türk Tugayı muharebeler de tek bir zayıat dahi vermemiş. Fakat meydana gelen çeşitli kazalar sonucunda 16 askerini kaybetmiştir (Işık, 2009: 101).

Kore Harbinin sonlandırılması amacıyla, savaşın başlamasından yaklaşık bir yıl sonra 10 Temmuz 1951'de Kaesong Kasabası yakınındaki Panmunjom'da ateşkes görüşmeleri başlamış, fakat sonuçsuz kalmıştı. 22 Nisan 1952'de tekrar başlayan görüşmelerde de kısa zamanda sonuç alınamadı. 20 Nisan 1953'ten itibaren başlayan görüşmelerde taraflar ateşkesin yapılmasına engel olan bütün pürüzleri ortadan kaldırdı. Oluşturulan bir kurul son taarruzlarla Kuzey Kore Ordusu'nun kazandığı toprak parçalarını onlara bırakan bir ateşkes hattı çizmiş ve tarafların da bu hatta mutabık kalmasıyla sürdürülen görüşmelerin ardından, 27 Temmuz 1953'de Panmunjon'da ateşkes mütarekesi imzalanmıştır (Armaoğlu, 1991: 455; Uçarol, 1995:627; Yazıcı, 1963: 45).

Türk askerinin Kore'ye ayak bastığı 18 Ekim 1950'den, antlaşmanın imzalandığı 27 Temmuz 1953 tarihe kadar muharebelerde 24.882 Türk askeri görev yapmıştır (Haytoğlu, 2002: 103; Doğan, 2004: 43). Mücadelelere katılan üç tugayın zayıatı ise; 721 şehit, 2147 yaralı, bunların 672'si Kore'de yaralanarak yurda dönmüş, 1475'i Kore'de tedavi görerek tekrar birliğine katılmış, 346 hasta, bunlardan da 98'i Kore'den yurda dönmüş, 248'ide Kore'de tedavi olup birliğine tekrar katılmış, 234 esir, 175 kayıp olmuştur. Şehitlerin 462'si Kore'de, Pusan Şehitliğinde yatmaktadır (Denizli, 1994:231). 4. Türk Tugayı muharebe neticesinde şehit vermemiş, fakat meydana gelen çeşitli kazalar sonucunda 16 askerini kaybetmiştir. Zayıatlar hakkında araştırmacılar tarafından farklı rakamlarda verilmektedir.

Türk Birlikleri her yıl değiştirilerek, savaşın sona erdiği 1953 yılına kadar değişik cephelerde muharebeler yapmış, fakat savaşın ateşkes antlaşmasıyla sonlandırılmasıyla da bölgeden çekilmemiştir. Türkiye, Kore'ye 1960 yılına kadar her yıl değiştirilmek üzere Tugay gücünde bir birlik göndermiştir. En son giden tugay 10. Türk Tugayı olmuştur. 1961 yılında hükümetin aldığı kararla bu güç 200 kişilik sembolik bir bölük olarak, 1966 yılına kadar gönderilmesi devam etmiştir. Bu yıldan sonra 1971'e kadar da her yıl bir manga büyüklüğünde bir şeref kıtası Türkiye'yi temsil etmiştir (Denizli, 1994: 184). Bu sembolik kuvvetinde, 1971 yılında itibaren Kore'ye gönderilmesine son verilmiştir.

3. Kore Savaşına Katılan Amasyalı Şehit Ve Gaziler

Amasya ve merkeze bağlı köylerde hayatta olan 5 Kore Gazimizi ikamet ettikleri adreslerinde ziyaret ederek, onların savaşta yaşadıklarını görüntülü olarak kayıt altına aldık. Şimdi gazilerimizin yaşadıkları anılarına yer verip, ardından Amasya ve çevresinden Kore Savaşına katılan şehit ve gazilere ait bilgileri tablolar halinde açıklayacağız.

Bayram Çelik; Amasya merkezde eşi ile birlikte yaşamakta olan gazinin anlatımları; Samsun'dan gönüllü olarak seçildim. 2. Tugay, 2. Kafilde er olarak görev yaptım. Samsun'dan, İskenderun'a gitmek üzere tren istasyonuna geldiğimizde, istasyon sancak, bayrak ve çiçeklerle süslenmişti. Bizi yolcu etmeye Vali Bey, Samsun halkı ve köylüler de gelmişti. Arkadaşlarla vedalaşıp, helalleştik. Trene binmek için zorlanıyorduk. Çünkü vatandaşlarımızın getirdikleri envai çeşit yiyeceklerden geçip yerlerimize oturamıyorduk.

İskenderun limanından gemi ile ayrıldıktan sonra 30 gün yol gittik, 25 gün hiç kara görmedik, sonunda Kore'de Pusan limanına kavuştuk. Gemide 700 küsur Türk askeri, 800'de Yunanlı asker vardı. Yunanlılarla aramız iyi olmadığından geçinemez, kavga ederdik. Gemide yemek yiyemiyorduk, midemiz alt üst

oluyordu. Çoğumuzu deniz tutmuştu. Su içsek de çıkarıyorduk. Okyanus bizi yorduğundan gemiden inince, 1 hafta cepheye gönderilmedik.

Cephede A4 silahı kullandım, 700 mermi atıyordu. Kore’de 14 ay savaştım. Kırık kalpler vadisinde arazi çok dalgalı idi. Düşman taarruz ettiğinde, 48 saat savaştık. Çin askeri ile mevzideki mesafemiz 10, 15 ve 30 metre idi. Çin askerleri öldürmekle bitmiyor, kum gibi kaynıyordu.

Düşmanın havan mermileri arkamıza düşüyordu. Yanımıza düşen bir havan mermisi sonrası, 3 arkadaş idik, ikisi parça parça olmuş, bende yaralanmışım. Çin askerleri şehitleri dahi süngülüyordu. Yaralı olduğumdan, kurulmak için bende şehitler arasına yatıp, üzerime bir şehidi çektim. Çinliler uzaklaşınca da bir dizimin üzerinde sürünerek epey mesafe alıp, arkadaşlara kavuştum. Beni helikopterle Pusan’a getirdiler. Bir ay hastane de yattım. Yaralarım iyileşince tekrar cepheye döndüm.

Cephede olmak daha iyi idi. Çin askeri öldürmekler bitmiyor. Tanklar eziyor gene de kaynıyor Düşman cephe gerisini ağır toplar ile devamlı dövüyor ve büyük toplar cephe arkasına düşüyordu. Arazi dalgalı ve ormanlık olduğundan, Çin askerleri dallarda fare gibi gezerek mevzilerde bizim askerlerimizi alarak işkence yapıp, katlediyordu. Düşman en çokta cephede uyuyan askerleri alarak kayıp verdirdi. Düşmanın esir edilen askerlerine ise biz yemek veriyorduk. Cebedeyken 3-4 ay su yüzü görmedik, her taraf çamur yıkanamıyorduk. Ayağımızda, Amerikan botları ile yatıp, kalkıyorduk. Botlar ayağımıza kaynak olmuştu. Temizlik için botlarımı çıkardığımda, çorabım ayaklarıma yapıştığından çıkarırken ayak derim soyulmuştu. Sıhhiyeler pansuman yapıp, 15-20 gün istirahat etmişim.

Bayram Çelik, böyle savaşı Allah memleketimize vermesin, çocuklarımız babasız kalmasın, Allah çocuklarımıza sağlık versin diyerek, Kore’ye bayrağımızı

dalgalandırmak için gittiğini, Amerika'nın savaşta gücümüzü anladığından dolayı Türkiye'yi tuttuğu belirtip, gaziler derneği üyesi olduğunu ve gazi olmaktan dolayı gurur duyduğunu ifade ederek sözlerini tamamladı.

Halil Kanar; Amasya'nın Yassical Köyünde eşi ile birlikte, oğlunun yanında yaşamakta olan gazinin yaşadıklarını anlatımı; 4. Tugay, 3.Tb.10.Bl'te er olarak görevli idim. Kore'ye 1952 yılında gittik, 1953'te döndük. Cephede beş buçuk ay kaldım. Yaralımız yoktu. Denetim için mevzilerden dışarı çıktığımızda, top mermilerinin perişan ettiği ve kimisinin kulağı, kimisinin kolu ve bacağı olmayanları gördük. Bacakları kesik ayakkabıların içinde olanlar da vardı. Devamlı harp olmuyordu. Gündüz silah kurulumu ve gece mevziide uyumak ve silahı bırakmak yoktu.

Cephede iken yemeklerimiz helikopterle gelir, mevzilerde yedik. Bize damperlerden su içirdiler, zehirli olur diye başka su içmemize izin vermediler. Yaşamamız iyiydi. Sefil kalmadık, Amerika bize baktı. Günümüz dolunca, İzmir Seferihisar'a geldik. Burada bize uğrumuza yedi tane kurban kesildi. Lokantaları serbest edildi. Burada yedi gün kaldık ve bize her şey serbestti.

Hüseyin Demir; Amasya merkezde oğlu ile birlikte yaşayan gazinin anlatımları; 4. Tugay 3.Tb.10.Bl'te piyade er idim. Elazığ'da üç ay kurs görüp, oradan İzmir'e gittik, üç buçuk ayda İzmir'de kaldım. Buradan Kore'ye gitmek için gemiler bindirildik. Bizi Adnan Menderes yolcu etti. Bir ay sonunda Kore'ye ulaştık. Okyanusta 10 gün ekmeç yiyemedik, çorba suyu ile idare edip, Salsavur şehrine gelip üç gün istirahat yaptık. Oradan Cemselerle Pusan'a götürüldük. Üç günde burada kalıp, direk cepheye gittik.

Humbara cephesinde beş buçuk ay yer altındaki mevziilerde kaldım. Bazuka silahı kullandım. Çinlilerle savaştık, arı gibi kaynıyorlardı. Öldür, öldür tükenmiyordu. Kore'de 14 ay kaldım. Yemekler çok güzel idi. Bize tavuk ve hindi

eti çıkıyordu. Kuzey Kore halkı çok aç idi. Yemek yerken çocuklar yanımıza gelip, bize bakıyorlardı. Onlara ekmek veriyorduk. Çok zor günler geçirip eziyet çektiğimiz gibi iyi günlerimizde oldu. Dolar olarak aylıkta aldık. Kore'den dönüşte gemide rahatsızlandım ve apandisten ameliyat oldum.

Hüseyin Demir, Cenab-ı Hak o savaşı kimselere vermesin, devletimize, milletimize, iş adamlarımıza, çalışanlarımıza güç kuvvet versin, devletimize zeval vermesin diyerek ve gazi derneği üyesi olduğunu, gazi madalyası taşımaktan da memnun olduğunu söyledi.

Rıza Çörtlek; Amasya'nın Karasan Köyünde yalnız ve bakıma muhtaç olarak yaşamakta olan gazinin anlatımları; 4. Tugay, 3.Tb.10.BI ve 1. Takımda, er olarak bulundum. Kore'ye İzmir'den gittik. Burada Kuzey Kore'ye ve Çin'e karşı savaştık. Amerikan 25. Tümenine bağlı idik. M1 silahı kullandım ve cephede 6 ay kaldım. Cephede yemeklerimiz geliyordu ve mevzilerde yiyorduk. Üzerimizde toplar atılıyordu. Ateşkes mütarekesi bizim zamanımızda imzalandı. Kore'de bir sene kaldım. Kore madalyam var. Gaziler denegine de üyeyeyim.

Hüseyin Yıldırım; Amasya'nın Karaali Köyünde oğlunun yanında ikamet etmekte olan gazinin anlatımları; 4. Tugay 3.Tb.10.BI'te Piyade er olarak savaşa katıldım. Erzurum'da asker iken İzmir'den Kore'ye gittik. M1 silahı kullandım ve Corman cephesinde bulundum fakat harbe girmedim. Kore'deki Türk şehitliğini ziyaret ettim. Bir yıl sonra Türkiye'de İzmir'e geldik. Gazi olduğumdan devlet yardım yapıyor. Derneğe de üyeyim.

Tablo 1. Amasya ve Kazalarından Kore Savaşına Katılanlar

Tugay Adı	Subay		Erbaş		Er	Top
	Subay	Astsuba y	Çavu ş	Onbaş ı		
Amasya, Suluova, Göynü	-	-	2	8	56	66

cek						
Taşova	-	-	6	-	12	18
Merzifon, Gümüşhacıköy	7	11	3	3	46	70
Toplam	7	11	11	11	112	154

Tablo 2. Kore Savaşındaki Amasyalı Şehitler

Sıra	Adı ve Soyadı	D. Tar	Rütbe	Birlik	Şehit
1	Mustafa Rençber	1929	Er	1. Tugay 241.A.2.T b.	Şehit
2	Nazim Taştan	1929	Er	1. Tugay. Tb.11.Bl.	Şehit
3	Salim Tutak	1925	Er	2. Tugay	Şehit
4	Ekrem Solak	1930	Er	3. Tugay	Şehit
5	Şükrü Gündoğdu	1929	Er	1. Tugay	Şehit
6	İsmail Eryurt	1931	Er	4. Tugay	Şehit

Tablo 3. Kore Savaşına Amasya, Suluova ve Göynücek Kazalarından Katılanlar¹

Sıra	Adı ve Soyadı	Rütbe	D. Ta	Birlik	Memleket
1	Hüseyin Güllü	Çavuş	1929	1.Tugay 241.A.2.Tb.	Amasya
2	Hüsnü Atmaca	Onbaşlı	1929	1.Tugay Haf. Bak. T a	Amasya
3	Ali Can	Er	1929	1.Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
4	Veysel Gider	Er	1929	1.Tugay Kh. Bl.	Amasya
5	Mehmet Karaca	Er	1929	1.Tugay 241.P.A.4.Bl.	Amasya
6	Mustafa Recber	Er	1929	1.Tugay 241.A.2.Tb.	Amasya
7	Nazim Taştan	Er	1929	1.Tugay 3.Tb.11.Bl.	Amasya

¹ Amasya Askerlik Şubesi ve Türkiye Muharip Gaziler Derneği Amasya Şubesindeki kayıtlar esas alınarak ve Genel Kurmay Başkanlığı yayınları arasında yer alan yayınlanmış kaynaklardan da faydalanılarak liste düzenlenmiştir. Bazı askerlerin birlikleri belirtilmediğinden boş bırakılmıştır. Askerlik Şubesindeki kayıtlarda Suluova ve Göynücek ayrımı yapılmadığından herkesin memleketi Amasya olarak belirtilmiştir.

8	Ali Tiryaki	Er	1929	1.Tugay Hf. Uç. S.Bt.	Amasya
9	Kadir Yönet	Er	1929	1.Tugay 1. A. Kh. Bl.	Amasya
10	Ali Boğa	Onbaş I	1930	2.Tugay	Amasya
11	Hasan Ağzıaçık	Er	1930	2. Tugay	Amasya
12	Hasan Aydın	Er	1930	2. Tugay	Amasya
13	Ali Baykara	Er	1930	2. Tugay	Amasya
14	Yalçın Boşduran	Er	1930	2. Tugay	Amasya
15	Mustafa Çalışkan	Er	1930	2. Tugay	Amasya
16	Bayram Çelik	Er	1930	2. Tugay	Amasya
17	Osman Koç	Er	1930	2. Tugay	Amasya
18	Ali Kartal	Er	1930	2. Tugay	Amasya
19	Abdullah Şimşek	Er	1929	2. Tugay	Amasya
20	Mustafa Torbaş	Er	1928	2. Tugay	Amasya
21	Salim Tutak	Er	1925	2. Tugay	Amasya
22	Dursun Demir	Çavuş	1930	3. Tugay 2.Tb.8.Bl.	Amasya
23	Sadık Özcan	Onbaş I	1930	3. Tugay Krş. Dp. Bl.	Amasya
24	Hasan Sorhan	Onbaş I	1930	3. Tugay Krs. Dp. Bl.	Amasya
25	Ekrem Solak	Onbaş I	1930	3. Tugay	Amasya
26	Ahmet Bakır	Er	1930	3. Tugay	Amasya
27	Sadık Doğmuş	Er	1930	3. Tugay	Amasya
28	Yavuz Ölçer	Er	1931	3. Tugay 3.Tb. Kh. Bl	Amasya
29	Mehmet Yıldız	Er	1931	3. Tugay Krs. Dp. Bl.	Amasya
30	Şevket Yıldız	Er	1930	3. Tugay	Amasya
31	C. Cahit Altındaş	Onbaş I	1930	4. Tugay Bando Bl.	Amasya
32	Nurettin Döner	Onbaş I	1931	4. Tugay 3.Tb.10.Bl	Amasya
33	Mehmet Özgen	Onbaş I	1932	4.Tugay 3.Tb.10.Bl. K	Amasya
34	Ahmet Çam	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
35	Rıza Cörtlek	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
36	Mehmet Çalışkan	Er	1932	4. Tugay Mu. Bl.	Amasya
37	Satılmış Çapkin	Er	1932	4. Tugay	Amasya
38	İsmail Çolak	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
39	Satılmış Çolak	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya

40	Hüseyin Demir	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
41	İsmail Demir	Er	1931	4. Tugay	Amasya
42	Recep Deniz	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
43	Mustafa Erzurumluoğlu	Er	1932	4. Tugay	Amasya
44	Mümin Genguru	Er	1932	4. Tugay Mu. Bl.	Amasya
45	Mehmet İnan	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
46	Halil Kanar	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
47	Cuma Karaca	Er	1932	4. Tugay Mu.Bl.	Amasya
48	Mustafa Kaygusuz	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
49	İbrahim Ködek	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
50	İlyas Kul	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
51	Sadık Morkoç	Er	1932	4. Tugay Kh.	Amasya
52	Şemsettin Muslu	Er	1932	4. Tugay Kh.	Amasya
53	Arif Öksüz	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
54	Ahmet Öztürk	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
55	Veysel Polat	Er	1931	4.Tugay 1.Tb.Shh. Tk.	Amasya
56	Şevket Sel	Er	1931	4. Tugay Bando Bl.	Amasya
57	Fevzi Somkaya	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl	Amasya
58	Halil Sontay	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
59	Kani Şengönül	Er	1932	4.Tugay Kar. Dep. Bl.	Amasya
60	Mehmet Şen	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
61	Süleyman Türköver	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
62	Sadık Ulusoy	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
63	Mustafa Yıldız	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
64	Hüseyin Yıldırım	Er	1932	4. Tugay 3.Tb.10.Bl.	Amasya
65	Hasan Zabur	Er	1932	4. Tugay	Amasya
66	Ahmet Alaca	Er	1931	-	Amasya

Tablo 4. Kore Savaşına Taşova Kazasından Katılanlar²

Sıra	Adı ve Soyadı	Rütbe	D. Ta	Birlik	Memleket
1	Hasan Bolat	Çavuş	1929	1.Tugay 230.A.2tb.8.	Taşova

² Taşova Askerlik Şubesi ve Türkiye Muharip Gaziler Derneği Amasya Şubesindeki kayıtlar esas alınarak ve Genel Kurmay Başkanlığı yayınları arasında yer alan yayınlanmış kaynaklardan da faydalanılarak liste düzenlenmiştir.

		Ş		Bl	
2	Hüseyin Koç	Er	1929	1.Tugay241.P.A.Tb.2. Bl	Taşova
3	Hüseyin Orhun	Er	1929	1.Tugay241.P.A.Tb.8. Bl	Taşova
4	Memiş Saray	Er	1931	3.Tugay 3.Tb.12.Bl.	Taşova
5	Yusuf Gökrem	Çavuş	1931	4.Tugay 2.Tb.8.Bl	Taşova
6	Bekir Kaplan	Er	1931	4.Tugay 2.Tb.8.Bl	Taşova
7	Hayri Sayın	Er	1931	4.Tugay 2.Tb.5.Bl.	Taşova
8	Recep Saray	Çavuş	1931	4.Tugay Ağır Havan. Bl	Taşova
9	Yusuf Çevirme	Er	1931	4.Tugay 2.P.Tb.8.Bl.	Taşova
10	Yunis Aydoğan	Çavuş	1931	4.Tugay2.Top.Tb.2.Bl	Taşova
11	Barullah Özyurt	Er	1931	4.Tugay 1.Tb.40.Bl.	Taşova
12	Mehmet Ünal	Çavuş	1931	4.Tugay 2.Tb.8.Bl	Taşova
13	Ahmet Kartal	Er	1931	4.Tugay 2.Tb.8.Bl	Taşova
14	Hasan Topçu	Er	1931	4.Tugay 2.Tb.8.Bl	Taşova
15	Emir Özen	Çavuş	1930	5.Tugaybrl.2.Tb.8.Bl	Taşova
16	Mustafa Saygın	Er	1931	5.Tugay 2.Tb.8.Bl	Taşova
17	Ahmet Altun	Er	1931	5.Tugay 2.Tb.8.Bl.	Taşova
18	İsmail Eryurt	Er	1930	4. Tugay	Taşova

Tablo 5. Kore Savaşına Merzifon ve Gümüşhacıköy Kazasından Katılanlar³

Sıra	Adı ve Soyadı	Rütbe	D. Ta	Memleket
1	Necdet Sarman	Subay	1918	Merzifon
2	Sami Özdemir	Subay	1919	Merzifon
3	Mahmir Küçüker	Subay	1921	Merzifon

³Merzifon Askerlik Şubesi ve Türkiye Muharip Gaziler Derneği Amasya Şubesindeki kayıtlar esas alınarak ve Genel Kurmay Başkanlığı yayınları arasında yer alan yayınlanmış kaynaklardan da faydalanılarak liste düzenlenmiştir. Askerlerin birlikleri belirtilmediğinden yer verilmemiştir. Bazı askerlerin belirtilmeyen bilgileri de boş bırakılmıştır.

4	Hulusi Üstündağ	Subay	1922	Merzifon
5	Cevat Ayerdoğan	Subay	1924	Merzifon
6	Vahit Özkılavuz	Subay	1925	G.Hacıköy
7	İsmail Sarıgöz	Subay	1926	Merzifon
8	Hüseyin Çam	Astsubay	-	Merzifon
9	Kasım Kavuncu	Astsubay	1923	Merzifon
10	H.Rifat Yüksel	Astsubay	1925	G.Hacıköy
11	H. Nafiz Urgancı	Astsubay	1926	Merzifon
12	Ali Gençkan	Astsubay	1927	Merzifon
13	Sabri Saner	Astsubay	1927	Merzifon
14	Mahir Küçükdilek	Astsubay	1928	Merzifon
15	Sadi Türksen	Astsubay	1928	Merzifon
16	Ahmet Fidan	Astsubay	1931	Merzifon
17	Münir Bozkurt	Astsubay	1932	Merzifon
18	M. Sami Bozkurt	Astsubay	1934	Merzifon
19	A. İlhami Erikçi	Çavuş	1930	Merzifon
20	Hüseyin Aktaş	Çavuş	1930	Merzifon
21	Sabri Topal	Çavuş	-	G.Hacıköy
22	Hasan Güney	Çavuş	1930	Merzifon
23	İbrahim Elik	Çavuş	1931	Merzifon
24	Osman Çelik	Onbaşı	-	G.Hacıköy
25	Kamil Turunç	Onbaşı	1930	Merzifon
26	Yılmaz Çoşkun	Onbaşı	1930	Merzifon
27	Fahri İlbasan	Er	1929	Merzifon
28	Hüseyin Gümüşk öylü	Er	1929	Merzifon
29	Lütfi Erzurum	Er	1929	Merzifon
30	Necati Ulukol	Er	1929	Merzifon
31	Akif Erdoğan	-	-	Merzifon
32	Dursun Conba	Er	1930	G.Hacıköy
33	Ekrem Altınsaraç	Er	1930	Merzifon
34	Hüseyin Çoşkun	Er	1930	Merzifon
35	Hüseyin Toplu	Er	1930	Merzifon
36	İbrahim Özdemir	Er	1930	G.Hacıköy
37	Mehmet Koç	Er	1930	Merzifon
38	Sabri Ertekin	Er	1930	Merzifon
39	Salih Işıl	Er	1930	Merzifon
40	Tahsin Emert	Er	1930	Merzifon
41	Hakkı Ardahanlı	Er	1930	Merzifon

42	Hüsamettin Arıcı	Er	1931	Merzifon
43	Kemal Çürük	Er	1931	Merzifon
44	Necati Hazneci	Er	1931	Merzifon
45	Satılmış Değirmenci	Er	1931	G.Hacıköy
46	Abbas Sarıipek	Er	1932	Merzifon
47	Ahmet Yazar	Er	1932	G.Hacıköy
48	Halil Gümüş	Er	1932	Merzifon
49	Ali Tunç	Er	1932	Merzifon
50	Aşır Kurnaz	Er	1932	Merzifon
51	Tursun Turan	Er	1932	Merzifon
52	Gazi Demirtaş	Er	1932	G.Hacıköy
53	Hamdi Duvarcı	Er	1932	Merzifon
54	Haydar Yeşilnar	Er	1932	Merzifon
55	Hikmet Doruk	Er	1932	Merzifon
56	Hüseyin Akbaş	Er	1932	Merzifon
57	Hüsnü Gürgen	Er	1932	G.Hacıköy
58	Muharrem Altınok	Er	1932	Merzifon
59	Mustafa Yıldız	Er	1932	Merzifon
60	Sadık Uzun	Er	1932	G.Hacıköy
61	Satılmış Demir	Er	1932	Merzifon
62	Zeki Ceylan	Er	1932	Merzifon
63	Tahsin İnci	Er	1932	Merzifon
64	Tevfik Arık	Er	1932	Merzifon
65	Yaşar Eriş	Er	1932	Merzifon
66	Zübeyir Köse	Er	1932	Merzifon
76	Mehmet Tütüncü	Er	1930	G.Hacıköy
68	Hasan Cendek	Er	1928	Merzifon
69	M. Bahri Başeri	Er	1929	Merzifon
70	Şükrü Gündoğdu	Er	1929	G.Hacıköy

4. SONUÇ

Kore Savaşı, soğuk savaş döneminin Uzak Doğuda sıcak çatışmaya dönüşmesi ile birlikte 25 Haziran 1950'de başlayıp, 25 Temmuz 1953'e kadar 3 yıl sürdü. 38. Paralelde başlayan savaş, yine imzalanan ateşkes antlaşma sonrasında 38.

Paralel hattının sınır kabul edilesiyle sona erdi. Savaş sonrasında Kore milli bütünlüğünü kaybederek Kuzey ve Güney Kore olmak üzere iki farklı devlete ayrıldı.

Kore savaşının başlaması üzerine BM Güvenlik Konseyi, ilk defa devletlere saldırganlık karşısında kuvvet kullanımına izin verdi. Ardından Birleşmiş Milletlere üye ülkelerin hepsini Güney Kore'ye yardıma davet etti. Türk Hükümeti de, bu çağrıyı takdir ederek, BM Genel Sekreteri'ne tugay gücünde bir Türk savaş birliğini BM emrine vermeğe hazır olduğunu bildirdi. Buda Kore Savaşı'na kadar kendi sınırları dışında, herhangi bir askeri harekâta veya müdahalede bulunmayan Türkiye'nin, savaşa katılıp BM üye ülkelerle birlikte düşmana karşı savaşması ve Türkiye Cumhuriyeti tarihinde bir ilk ve özel bir durum oldu. Böylece hürriyet ve demokrasi mücadelesinde güvenilir bir müttefik olduğunu gösterdi.

Türk Birliklerinin Kore Savaşı'nda göstermiş olduğu üstün başarılar, savaşın gidişatını BM ordusu adına olumlu şekilde etkiledi. Türk askeri üç yıl içerisinde 14 başarılı muharebe yaptı. Başta Kunuri oyalama, Kumyangjang-ni taarruz, Taegyeon-ni savunma ve Vegas ileri karakol muharebelerinde tam dört kez savaşın kaderini değiştirdi. Güney Kore'nin istiladan kurtarılarak egemenliğine kavuşmasına büyük katkı vererek, BM Ordusunun da onurunu korudu. Türk askeri bu başarılarından dolayı Birleşmiş Milletler, ABD ve Güney Kore tarafından "Nişan ve Madalya" larla takdir edilerek ödüllendirildi.

Türk askerinin Kore'de kazandığı başarıları, tüm dünyanın Türkiye'ye bakış açısını da değiştirdi. Özellikle Amerikan Kongresi'nin tutumunun değişmesinde, Mehmetçiğin Kore'deki mücadelesi etkili oldu. Aynı zamanda Türk askerlerin savaşta gösterdiği mücadele azmi ve mükemmel işbirliği Türkiye'nin NATO'ya kabul edilmesinde etkili oldu.

Kore Savaşı'nda Türk askerinin göstermiş olduğu başarıya, Türk halkı da büyük ilgi göstererek, Türk milletine özgü olan kahramanlığın devam ettiğine, sağlam ve ileri bir askeri kültüre sahip olduğuna, her türlü durum ve şart içerisinde başka ülkelerin askerleri ile kıyaslanamayacak derecede muhariplik yeteneklerini koruduklarına şahit olarak büyük bir heyecan duydu. Buda Türk halkının kendine ve Türk askerine duyduğu güveni artırdı.

Kore savaşına Türkiye'nin hemen her şehrinden olduğu gibi Amasya'dan da askerlerimiz katıldı. Onlarda Kore'de Türk askerlerinin elde ettiği başarılarla Türkiye ve insanlık adına katkı verip şehit ve gazi oldular. Amasya ve çevresinden toplam 154 subay, astsubay ve erbaş Kore'ye gitti. Bunlardan 6 er askerimiz şehit oldu. 148 askerimizde gazi olarak yurda geri döndü.

Kore Savaşının ülkemiz açısından diğer bir önemli sonucu da Türk, Güney Kore ve Amerikan halkları arasındaki yakın dostluk ve güven ilişkisinin başlaması ve gelişmesinin adımının atılmış olmasıdır. Kore'de Türk askeri hem savaşmış hem de oradaki savaş mağduru Kore insanına ve özellikle Koreli çocuklara yardım elini uzattı. Kore'de yetim çocukların bir bölümü tugay tarafından toplanarak, yetiştirilmeye çalışılmış ve Suwon'da "Ankara Yetimhanesi" adını alan bir okul kuruldu. Türk askeri bu yönüyle de Kore halkının zihninde Türk Milletine karşı halen devam eden derin saygı, sevgi ve ebedi Türk-Kore dostluğunu oluşturdu.

Kore Savaşı, Türk kamuoyunda öylesine yer etti ki, savaştan sonra yurda dönen gazilere "Koreli" lakabı takıldı. Hatta Kore Gazileri içinde bu lakabı benimseyip Koreli soyadını alanlar bile oldu. Birçoğu da bu lakabı büyük bir gururla işletmelerin de ya da dükkânların da ismin olarak kullandı.

Kore Savaşında gazilerimizin yaşadıkları tecrübelerini, ülkemiz ve milletimizin dünya barışı ve insanlık için yaptığı fedakârlıkları kalıcı hale getirmenin; genç

nesillerin milli bilincinin ve kültürünün artırılmasında referans kaynağı olacağı unutulmamalıdır.

KAYNAKÇA

Armaoğlu, F. (1991). *20.Yüzyıl Siyasi Tarihi (1914-1980)*, C. I, Ankara: İş Bankası Kültür Yayınları

Aydemir, Ş. S. (1963). *İkinci Adam (1950-1964)*, C, III, İstanbul: Remzi Kitapevi.

Denizli, A., (1994). *Kore Harbinde Türk Tugayları*, Ankara: Genel Kurmay Yayınları.

Deral M. (1950). *Korede Niçin Çarpışıyoruz?*, İstanbul: Bakış Matbaası.

Doğan, G. (2004). *Kamuoyunda Kore Savaşı*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Ana Bilim Dalı, Ankara.

Dora, C. (1960). *Kore Savaşında Türkler 1950-1951*, İstanbul: İsmail Akgün Matbaası.

Elmas, A. (2004). *Kore Savaşında Türk Ordusu*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, İzmir.

Esen, Muzaffer, (1990). *Kore Ner, Gaziler, Türkiye Muharip Gaziler Derneği Dergisi*, Temmuz, Ağustos. 32

Genel Kurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı, (1989). *Kore'de Türk Askeri*, Ankara: Türk Asker Büyükleri ve Zaferleri Seri no: 17

Genel Kurmay Başkanlığı, (1992). *Kore Savaşı Şehitlerinin Biyografileri*, (1992).
Ankara: Genelkurmay Basımevi

Genel Kurmay Harp Tarihi Başkanlığı, (1975). *Kore Harbinde Türk Silahlı Kuvvetlerinin Muharebeleri (1950-1953)*, Ankara: Genelkurmay Basımevi, Resmi Yayın Seri no:7.

Gönlübol, M ve Ülman, H. (1989). *Olaylarla Türk Dış Politikası*, 7. Baskı,
Ankara: Alkım Kitapevi Yayını.

Gündüz, H. (2003). Kore Savaşı'nın Başlamasının Türk Basınına Yansımaları,
Silahlı Kuvvetler Dergisi, Temmuz. 2003, S.377, s. 47–53.

Gürkan, İ. (1953). *Kore'de Savaş Ulaştırması*, Ankara: Genelkurmay Basımevi.

Güven, C. (2007). *Sebepler ve Sonuçlarıyla Kore Savaşı ve Türkiye*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı Türkiye Cumhuriyeti Bilim Dalı, Denizli.

Haytoğlu, E. (2002). Kore Savaşı ve Denizli Kore Şehitleri ve Gazileri, *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, s. 11 Denizli, 2002/1, s.77

Işık, A. (2009). *Kore Savaşında Türk Ordusu'nun Lojistik Desteği*, İzmir: Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Enstitüsü, İzmir.

Kara Kuvvetleri Eğitim ve Doktrin Komutanlığı, (2001). *Kore Harbi Kore Türk Tugayı ve BM Askerlerinden Alınan Dersler*, Ankara: Eğitim ve Doktrin Komutanlığı Yayınları (EDOK).

Lüyer, G. (2008). Kore Gazileri İle Sözlü Tarih Çalışması, *Toplumsal Tarih*, Ocak, 2008, S.69, s.48.

- Mehmetefendioğlu, A. (2011). Bir Kutup Yıldızının Hikâyesi Savaşta Asker, Barışta Elçi, *ÇTTAD*, C. X, S.22, 19.
- Orga, İ. (1958). *Kore*, İstanbul: Sulhi Garan Matbaası
- Öke, M. K. (1990). *Unutulan Savaşın Kronolojisi; Kore, 1950-1953*, İstanbul: Boğaziçi Yayınları.
- Sander, O. (2000). *Siyasi Tarih 1918-1994*, Ankara: İmge Kitabevi, 8.Baskı
- Sipahi, S. (2007). *Kore Savaşı Ve Türk Kamuoyu*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Dokuz Eylül Üniversitesi Atatürk İlkeleri Ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İzmir.
- Sunalp, T. (1954). *Kore Harbi*, İstanbul: Harp Akademileri Basımevi.
- TBMM Tutanak Dergisi,(1950). IX. Dönem, 1. Cilt, Ankara: TBMM Basım Evi
- TBMM Tutanak Dergisi,(1950). IX. Dönem, 3. Cilt, Ankara: TBMM Basım Evi
- Toker, M. (1991). *Demokrasimizin İsmet Paşalı Yılları 1944-1973, DP'nin Altın Yılları 1950 1954*, II. Baskı, Ankara. Bilgi Yayınevi,
- Türkiye Kızılay Cemiyeti Umumi Merkezi Neşriyatı,(1953). *Kore'de Esir Mübadelesi*, Ankara: Güzel İstanbul Matbaası.
- Uçarol, R. (1995). *Siyasi Tarih (1789-1994)*, İstanbul: Filiz Kitapevi, İstanbul.
- Yazıcı, T. (1963). *Kore Birinci Türk Tugayında Hatıralarım*, İstanbul: Ülkü Basımevi,
- Yılmaz, V. 1993). *Yakın Dünya Harp Tarihi Özetleri*. İstanbul: Harp Akademileri Yayınları.

Yücel, A. (2005). *Kore Harbinin Türk Dış Politikasına Etkisi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü, Ankara.

Sözlü Tarih Kaynakları

Gazi Bayram Çelik, Gazi Halil Kanar, Gazi Hüseyin Demir, Gazi Rıza Çörtlek ve Gazi Hüseyin Yıldırım ile yapılan görüşmeler.

EXTENDED ABSTRACT

The Korean War is the name of the first battlefield when the cold war between the United States of America (USA) and the Soviet Union (USSR) that claimed to be a global power after WW II turned into a hot war. It is the East declaring war on the West or to put it in other words, communism on capitalism.

Backed by the USSR and China, the North Korea started a war against the South Korea by crossing the 38th latitude. The USA took the initiative to bring together the soldiers of 16 Western countries, which made up the Army of the United Nations taking sides with the South Korea and they got into a period of hot war that lasted three years.

As a member of the United Nations, Turkey entered into an economic, political and military collaboration with the USA and the European countries against the expansionist and threatening policies of the USSR. After that, Turkey became part of the Korean War by sending in a brigade upon a call-up from the United Nations. This was the first for the Republic of Turkey to get involved in a military conflict since its foundation.

Turkey was operational with ten brigades in Korea until 1960 three of which got involved in the hot war on condition that they were replaced every year. Then, troops on the level of company or squad kept representing Turkey until 1971. In the three Turkish brigades during the hot war, the soldiers from Amasya were stationed in the battles.

Therefore, Turkey joined to the multi-national military forces for the sake of protecting the international peace and providing humanistic aid. Turkey also joined these forces to change the views of the western countries towards Turkey after the II. World War and to provide its security.

Soldiers from Amasya joined to the Korea War as the soldiers from other cities did. Among these soldiers they displayed bravery during the war and some of them became martyrs and war veterans. Total 154 military soldiers including officers, sergeants and soldiers joined to the war from Amasya and nearby towns. 6 of them were killed and became martyrs in the war. The other 148 came back to Turkey and got the title of war veteran (Ghazi). It should not be forgotten that the experience they had during war in 4 Turkish Brigade was important for the new generation to rise their national consciousness and culture and their experiences should be used as a reference for them. The history conscious of a nation involves the events that the country experienced in the past, not to forget the positive and negative important events of the past and to get lesson from those events to build up stronger future.

The aim of this study is to investigate the opinions and experiences of the soldiers who joined the Korea War and still alive in Amasya and to transfer this knowledge to the new generation to establish a bright future for them. Phenomenon research method which is one of the qualitative methos was used in the study to get detailed information and to stress the cases, eventsand the experiences which haven't been thought before. The soldiers were interviewed and what they told about their experiences were recorded.

After the interviews with the war veterans, their opinions and experiences were included into the research. Findings were obtained and given in tables by categorising the knowledge obtained from the War Veteran Unions of Amasya branch and from the Recruitment Center of Amasya.

As aresult, the bravery of the Turkish soldiers in this war and the importance of the strategic place of Turkey was understood by USA and other western allied countries. Joining of Turkey into the Korea War provided Turkey to become the member of Nato in the following years. At the end of the War, Korean people developed sincere desicions towards Turkey and established close relations between Turkey and South Korea.